

CL CI/29
0437-86260

PENYA TRAMUNTANA

Secció Excursionista del P. P. de la Catequística. — FIGUERES

Aplec a Sant Martí del Canigó

24 Juliol de 1932

amb motiu del retorn de la Campana «MARTINA»

Placa de Bronze, obra de l'escultor en Gustau Violet que per subscripció popular «PENYA TRAMUNTANA» ofrena a l'Ilm. i Rvdm. Monsenyor JULIUS DE CARLEADE DU PONT, per ésser col·locada a la «FONT DE MOSSÈN CINTO.»

L'ESPERIT DE LA FESTA

Als animadors de la mateixa mos fraternals
amics Pare Basili de Rubí i en Joan Sutrà.

Figueres «la Crucifera» ha sabut, sab i sabrà en tota escaiença, mostrar-se fidel als imperatius del propi nobilíssim tarannà.

Tota «creuada» d'idealitat la trobarà sempre a l'avantguarda.

Més que més, si hom la sol·licita en nom del culte que la *Pietat Pàtria* imposa.

No podia, doncs menys que recollir, amb cordial simpatia, l'invitació de la ciutat germana d'Olot.

Figueres i Olot hauran volgut pujar de bracet al Carmel de nostra Terra Santa. I el llur ritme acompassat, haurà tingut l'alada harmonia de les nostres barques que van, de dues en dues, a pescar a *la encesa*.

De quin esperit animades?

Amb l'esperit de retre, primer de tot, glòria a Déu, Pare de Famílies i Pare de qui deriva tota paternitat, — doncs tota pàtria — en cels i terra! Amb el mateix esperit que animava, altre temps, els romeus de la Cristianitat sencera quan la Santa Creu s'esqueia en Divendres Sant: Aleshores, l'Abat del nostre Sant Pere de Roda obria el gran Jubileu! I en el triomf de la gaubança, tots els cors s'obrien de bat a bat a la generosa esplendor de la Concòrdia.

Talment els nostres cors.

Amb la plena consciència de que tan sols així podiem condignament participar al triple homenatge de pietat que ens haurà portat a Sant Martí del Canigó.

Remarquem-ho bé; es l'acord de tres veus excelses ço que ens hi crida: La veu de la «Martina», la veu del Bisbe de la Raça i la veu del verb de totes les Catalunyaes.

La «Martina» és una campana símbol. Tota campana ungida és més que pastada de coure i d'altres metalls agermanats, pastada de cors que bateguen unànimes. *Pau, pau, pau*, és l'únic mot que li cau de la boca.

I el Bisbe de la Raça? Es tot un Pastor de pobles. En mig de la ramada... En comunió intimíssima amb ella. Per això el *Mistral de la escultura* que és en Violet, va dedicar-li la seva obra capdal on pastor i ovelles semblen formar un organisme únic. Admirable!

I el verb de totes les Catalunyaes? I en Verdaguer el *màxim*? Es que va cantar cap Cèsar? No; talment fou popular que, ell sol, fou tot el nostre poble. Totes les veus de totes les terres catalanes s'acordaren en sa veu i en son cor!

L'esperit, doncs, que devia inspirar a Figueres l'harmoniosa, a Figueres la Goja de la Sardana, no podia ésser altre que el de la més plena i absoluta concòrdia.

Una concòrdia que acaronés en agambol, i en abraçada de grati-

tud immensa l'alta memòria de totes els pares de l'antiga i de la nova Catalunya. Immensa i, en el possible, eternal!

Per això, pensada fou del cor inspirat de Figueres el projecte, genialment realitzat, de plasmar-la en una placa de bronze, obra del gran Figuerenc, d'adopció i per aclamació, en Violay de Prades.

Fixeu-vos-hi: No sembla el monument més bell i expressiu de la Concòrdia?

I, pels segles dels segles, el doll de la Font Viva del Poeta i del Bisbe de la Raça anirà efussivament, profusament, cantant-la... mostreu-vos dignes d'ella.

Mossèn BARTOMEU BARCELÓ.

Figueres—VII—32.

ITINERARI

Sortida de la Rambla: a les 4 hores del matí en direcció a Le Perthus.

A Le Boulou, serà dita una missa per a les persones que desitgin assistir-hi. Esmorzar. Sortida de Le Boulou a les 6'15 en direcció a Thuir, Sant Feliu d'Amont, Prades. Repós de 30 minuts a Prades.

Sortida de Prades a les 8 en direcció a Vernet-les-Bains i Castell; de Castell a Sant Martí del Canigó, a peu, per *bon camí* de muntanya, (45 minuts)

Arribada a Sant Martí a les 9'15 (10'15 hores franceses).

A les 10 (11).—Donarà començ el PROGRAMA OFICIAL dels actes que es celebraran al Monestir de «Sant Martí del Canigó» amb motiu d'haver retornat la campana del Tura.

A les 10 (11 hores franceses).—Ofici solemne a l'Església del Monestir presidit pel Bisbe de Perpinyá. Actuarà de prevere el Rector d'Olot. A l'Evangeli farà el sermó en català Mons Patau bisbe Auxiliar.

A les 11 (12).—Repicament de la campana «Martina» acompanyada de les altres del Monestir i de totes les campanes del Bisbat. Presidirán l'acte Mons. Carselade, Francesc Matheu, Governador Civil de Girona, Joan de Garganta, alcalde, i Arxiprest d'Olot.

A les 11'30 (12'30).—Homenatge dels catalans de totes les Catalunyaes a Mons. Juli de Carselade du Pont. Durant l'acte la «Penya Tramuntana» farà entrega d'una placa de bronze que per subscripció popular és oferta a Mons. Carselade per ésser col·locada a la «Font de Mossèn Cinto» i acte d'homenatge al gloriós autor del poema «Canigó».

Ball de Pavordes i Sardanes a la plaça del Monestir

A la una de la tarda dinar al bosc del Canigó.

A les 3.—Sortida de Sant Martí del Canigó i visita a Vernet-les-Bains.

A les 4 —Sortida del Vernet, passant per Prades, Vernet-les-Bains, la Tet i Perpinyá

A les 6.—Arribada a Perpinyá. Visita de la Catedral

A les 7'30 —Sortida de Perpinyá i pas per Le Boulou

A les 9.—Arribada a Figueres.

CL CI/29 80

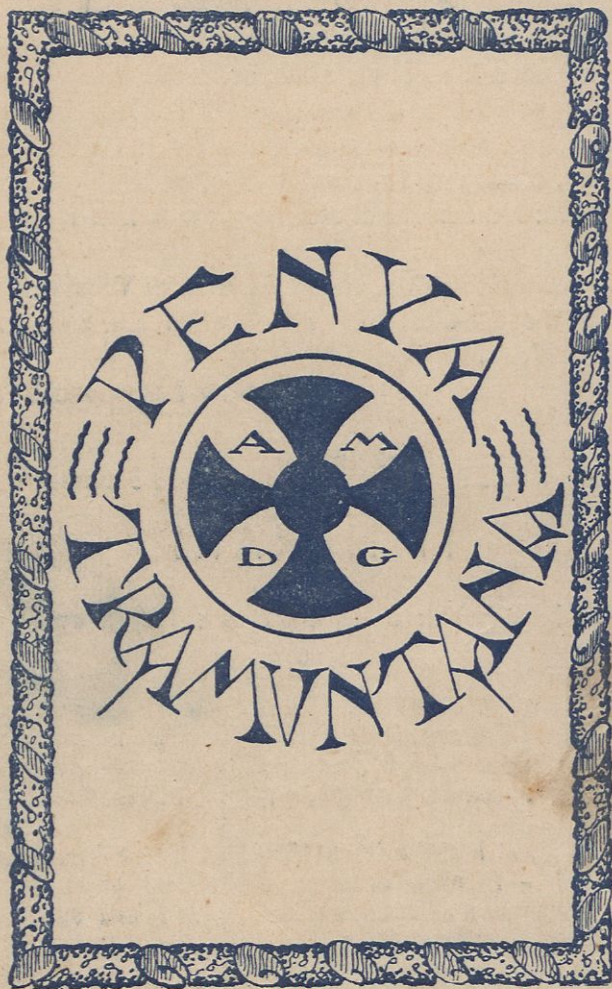
GENERALITAT DE CATALUNYA

BIBLIOTECA POPULAR DE FIGUERES

Reg. 8651

Sig. 796.5(00)

(46.71 Fig) Pen

INSTRUCCIONS:

Totes les sortides seran fetes amb rigorosa puntualitat.

Es deure de bon excursionista: **No fer-se esperar.**

=Pensar que es porta la representació de la Ciutat.

=Procurar deixar ben sentat el bon nom de la mateixa.

=Atendres a les indicacions que els siguin donades per els «Caps de Grup».

=Cooperant així a la bona organització.

Per tot ço vos remercia des d'ara **PENYA TRAMUNTANA**, recordant-vos que...
...el **Patronat Parroquial de la Catequística** ha centrat les activitats d'aquesta excursió i que en l'actualitat basteix un nou i gran Casal per dur a terme la gran obra Catòlica, Social i d'Acció Ciutadana, que tant bé ha de fer a Figueres i a la seva Comarca:

SISTEMA DE LECTURA PÚBLICA
DE CATALUNYA. BIBLIOTECA FIGUERES

1303931181

Ja hi has col·laborat?

Ja en coneixes el funcionament?

Ja has ofert el teu donatiu?

Auto n.º

1

Seient n.º

14

Sra En

Carme Albert

Cap de Grup Sr. En

J. V. Jons

Fragments del poema «Canigó»

Canigó. CANT I

L' APLEC

L'ermita és com un ou atapeïda
de vells, donzelles i minyons que hi crida
de la sonora esquella el trillejar festiu;
apar que hi entren d'aquells cims i planes
amb el jovent totes les flors boscanes,
sols per besar les plantes al Sant que aquí els somriu.

Encaixen els fadrins amb les donzelles,
les parelles galants amb les parelles,
flors que l'amor enfila per fer-se'n un collar;
quan la viventa roda és acabada,
suau, majestuosa, acompassada,
a l'aire de la música comença de rodar.

Canigó. Ca. I I, L'Aplec

LA FADA DE ROSES

¡Que bonica n'és la mar,
que bonica en nit serena!
de tant mirar el cel blau
els ulls li blavegen.

Hi davallen cada nit
amb la lluna les estrelles,
i en son pit, que bat d'amor,
gronxades se bressen.

Tot escoltant l'infinit
sa dolça música ha apresada,
n'apar el mirall del cel,
el cel de la terra.

Ahir vespre la vegí
com dormia en la maresma,
com dormia capdellant
escuma i arena.

Els corallers de Bagur
corallen dins llur barqueta.
—Corallers, si m'hi voleu,
fareu bona pesca.

Si voleu saber qui sóc,
sóc una fada empordanesa,
les fades del Pirineu
me diuen Sirena.—

Quan ells es tiren al fons
jo en sortia amb les mans plenes
ells treuen rams de coral,
jo aquest ram de perles.

Canigó. Cant VI, Nuviatge

CANT XI

OLIVA

Posant les mans en la sagrada feina,
deixen l'espasa els guerrers per l'eina
del manobre, la llança pel magall,
i en el serrat on sota una llosa
en son eternal bell Gentil reposa,
bellugueja l'exèrcit del treball.

En temps d'istiu ¿heu vist les formigues,
quan daura el sol i esgrana les espigues,
anar, venir i córrer pel rostoll?
l'una el gra abasta, l'altre se el carrega,
aquesta l'empeny, aquella l'arrossega,
i s'atresora el gra, i es llença el boll.

Així els treballadors: mentre un recana
la terra en desnivell, l'altra l'aplana
o dóna un fosso als fonaments per llit;
pins a terra i abets el llenyataire
que el serrador quadreja, i fa el pedraire
el mateix amb el marbre i el granit.

De migdia en l'horrible precipici
penja son peu de pedra l'edifici
que fa glafir l'abisme devorant,
i amb l'altre ferm en roca més segura,
creix i s'aixeca en l'aspadada altura,
noi que ha de fer creixença de gegant.

Com a un toc de clarí tropa lleugera,
el claustre ses columnes afilera,
coronant-les de rústecs capitells,
on a la veu de l'escultor se para,
entre fulles de palma i d'etzevara,
tot un eixam de feres i d'aucells.

Li fa costat soterriana i fosca
l'església de la Verge; és cega i fosca,
més eix astre del cel li fa claror.
Quan ja hi flameja la pregària ardenta,
un altre temple al seu damunt s'assenta,
en peanya d'argent imatge d'or.

Granítics columnes desinvoltes
damunt sos fronts aixequen ses tres voltes,
vell símbol de l'excelsa Trinitat;
tan virginal al veurela i tan bella,
com gegant per vetllar una donzella
un campanar es posa al seu costat.

Es ample i ferm, d'alçada gegantina,
les dues valls i el comellar domina
i encara puja amunt, pis sobre pis.
Es un cloquer i un torreó de guerra,
és un esforç titànic de la terra
per acostar-se un pas al paradís.

Les cel-les, verament cel-les d'abelles,
son en aquest rusc diví xiques i belles,
el goig i la dolçura en son la mel;
els vint monjos que pugen a habitar-hi
de l'oració la treuen i el sagrari,
de les flors de la terra i les del cel.

Sembrant-ne per les cordes del psalteri
coronen de jardí llur asceteri
i, exint de la basílica, l'encens
s'aplega de l'espígol amb l'aroma
i pugen, fent una mateixa broma,
dels monts i els astres a l'altar immens.

En mig d'aquest caos de revolta roca,
com un espectre, en la mateixa boca
de l'abisme, s'aixeca el monestir;
és una flor pel terbolí sembrada
que, si l'abeure el cel amb sa rosada,
per ell els segles la veuran florir.

Contempla Guifre la seva obra feta
com sa bella inspiració un poeta,
coronada de llum i resplendor,
de poble en poble quan pels aires vola,
estrella de claríssima aureola
que es posarà en el front de son autor.

Canigó. Cant XI, Oliva

OLIVA

De l'iris bell la virolada cinta
sobre la Creu del Canigó es mostra,
corona celestial que un àngel pinta.

CHOR DE SANTS

Flecte ramos, arbor alta.

SANT VICENS

Abaixeu-los ¡oh Creu! cap a Colliure.

SANT GUILLEM DE COMBRET

Els pobles abrigueu del Vallespir,
florit niu de repòs on volguí viure.

SANT NARCÍS

Guardeu el mur de l'immortal Girona.

SANTA EULÀRIA

Poseu-vos en l'escut de Barcelona.

SANTS LLUCIÀ Y MARCIÀ

I sobre el cor de nostra mare Ausona,
fent-la en ciència i en pietat florir.

SANT DAMAS

I en l'Empordà, Rosselló i Cerdanya,
Catalunya i Espanya,
feu-hi la fe de Jesucrist reviure,
feu a ses plantes el Coran morir.

Canigó. Cant XII, La Creu del Canigó

ELS DOS CAMPANARS

EPÍLEC

Doncs ¿què us heu fet, superbes abadies,
Mercèvol, Serrabona i Sant Miquel,
i tu, decrepit Sant Martí, que omplies
aqueixes valls de psalms i melodies,
la terra d'àngels i de sants el cel?

Una nit fosca al seu germà parlava
el de Cuxà:--Doncs ¿què has perdut la veu?
Alguna hora al teu cant me desvetllava
i ma veu a la teva entrel·ligava
cada matí per beneir a Déu.

—Campanes ja no fins,—li responia
el ferreny campanar de Sant Martí.—
¡Oh! ¡quí pogués tornarmeles un dia!

Es sots guiatge d'aquestes darreres estrofes, que iniciava la sava Pastoral al prendre possessió del Bisbat de Perpinyà l'any 1889 Mgr. Julius de Carseladé du Pont.

Els seus més cars desitjos s'han vist acomplerts; que Déu li doni llargs anys de vida per poguer rebre ací dalt l'homenatge i la gratitud dels catalans per la bella obra duta a terme.